

Agost

★★★★★

Teatre Nacional

Fins al 23 de gener

Agafeu un recipient –una casa familiar de tres pisos– i aboqueu-hi els ingredients següents: uns grams d'Oneill, bastant de Thornton Wilder, la mateixa quantitat de Hellman; afegiu-hi una picada d'Inge (*Picnic*), Williams i Cassavetes, assaoneu-ho amb picant Harris (*Enredo*) i escalfeu-ho a foc molt viu durant tres hores, fins que borbollegi l'estofat tragicòmic. Serviu-ho en safata als millors intèrprets. El comensal s'aixecarà per felicitar el dramaturg, el director i la primera actriu. L'autor d'aquesta recepta d'èxit és Tracy Letts. El plat es diu *Agost* i el xef de la versió catalana, Sergi Belbel.

Amb una espectacular obertura escènica que recorda *Dissabte, diumenge i dilluns* comença el banquet: un saborós *ragoût* per al lluïment actoral. Cada personatge, cada gir dramàtic –fins i tot el més fulletonesc– existeix per alimentar el talent de la intèrpret. Belbel ha buscat que tots els ingredients de la recepta original –que tendeix a exagerar el sabor– estiguin equilibrats i que el repartiment no s'escapi pels extrems d'un text sempre al límit de la credibilitat de l'alta dramaturgia. La primera a engolir amb voracitat l'escenari és una devastadora Anna Lizaran (matriarca sociòpata, castradora, pastillera i

DAVID RUANO

Escena

Anna Lizaran no vol deixar les pastilles ni en el sopar d'enterrament del seu marit.

sadomasoquista), encara que la gola de l'aplaudiment marca una estranya distància entre l'actriu i el personatge, com si ella mateixa contemplés des de la sala la seva gran actuació.

Emma Vilarasau (la filla gran en plena crisi emocional) opta intel·ligentment per respondre Lizaran

amb un registre menys narcisista però igual d'efectiu. Però qui millor treballa l'aroma del seu personatge és Rosa Renom, la filla mitjana, una dona a l'antropòfaga ombra de la seva mare.

L'escena de les tres germanes –la tercera és Montse Germán– després del brutal climax de l'obra és una de

les més sinceres de tot el text, al costat de les intervencions dels dos principals personatges masculins, interpretats per Abel Folk i Jordi Banacolocha. En aquests moments l'obra descobreix la qualitat del seu cor dramàtic darrere el brillant glacejat. –*Juan Carlos Olivares*